

Loffeld's lofzang op voluptueuze vormen

Esther Loffeld

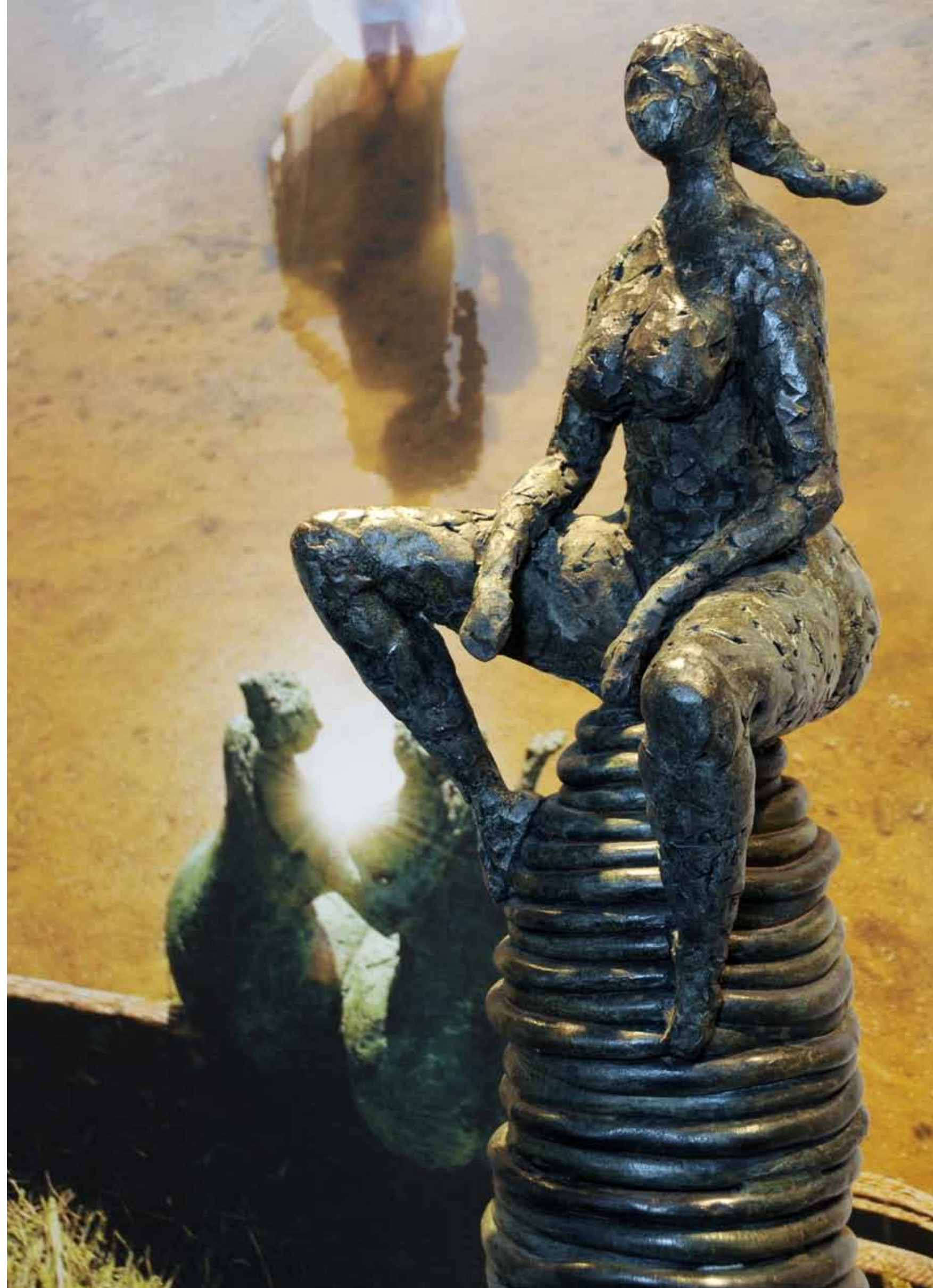
Mensen vertederen, intrigeren, enthousiasmeren en laten glimlachen, dat is wat Esther Loffeld wil bereiken. De beeldend kunstenaar drukt haar kracht, emotie en creativiteit uit in klei of brons wat resulteert in krachtige, maar vooral ook aansprekende figuren. Figuren die hun grondslag vinden in het alledaagse, het leven van vandaag de dag en juist daarom jaar na jaar blijven boeien. Haar werk kent een grote variatie aan taferelen die echter één grote gemeenschappelijke deler hebben. Het zijn allemaal vrouwen: kletsende vrouwen, wijndrinkende vrouwen, genietende vrouwen, uitgelaten vrouwen, knuffelende vrouwen. Soms alleen, vaak samen, maar allemaal voluptueus en weelderig gemodelleerd.

"Ik maak vrouwen omdat het uitdrukkingen van mijzelf zijn," legt Esther uit. "Daarbij houd ik van dat weelderige en wulpse. Ronde vormen spreken mij nu eenmaal aan, dat rechte en strakke, daar kan ik minder mee. Als het recht doet aan het thema wil ik er heel af en toe wel eens een man naast zetten, maar mijn voorkeur gaat, wat de kunst betreft, duidelijk uit naar het vrouwelijke geslacht. Ik maak echte vrouwen, mooie dames waar de kracht, sierlijkheid en schoonheid vanaf straalt en die verzot zijn op het gezellige bourgondische leven." Toegegeven, die gezelligheid spat er inderdaad van af. De dames van Esther zijn stuk voor stuk aansprekend en innemend, hebben een gigantische aaibaarheidsfactor en een gezonde dosis zelfspot. Niet in de laatste plaats omdat de proporties op zijn zachtst gezegd niet helemaal in verhouding staan. "Anatomisch gezien kloppen mijn vrouwen van geen kant," lacht Esther. "Ik trek de verhoudingen volledig uit elkaar. Billen en borsten kennen exceptionele afmetingen. Ook dat maakt mijn dames zo leuk. Ze zijn niet perfect, net zoals het leven zelf."

Door rampspoed achtervolgd Daar weet Esther alles van. In 2008 werd ze achtervolgd door rampspoed. Brand legde haar atelier begin dat jaar volledig in de as, maar ze vond al snel nieuw onderdak en begon opnieuw. Ook daar sloeg echter het noodlot ongenadig toe. Een wolkbreuk zette haar atelier onder water en wederom ging haar hele collectie verloren. Weer krabbelde Esther op. En weer werd ze hard getroffen. Nu door een inbraak, op klaarlichte dag. Haar beelden werden 'verminkt' in het bos teruggevonden. "Natuurlijk heb ik menig traantje geplengd, maar ik ben nooit bij de pakken neer gaan zitten. Elke keer weer ben ik opgekrabbeld en opnieuw begonnen. Stoppen is nooit een optie geweest. Ik moet mijn creativiteit kwijt. Als ik een beeld in mijn hoofd heb, moet het eruit. Dan zijn er geen remmingen meer en bestaat er geen tijd. Ik ga door tot mijn gevoel zegt dat het af is, ook al is het midden in de nacht."

Klei spreekt door te luisteren Esther Loffeld straalt energie en levenslust uit en dat zie je duidelijk terug in haar werk. Haar dames zijn allesbehalve introvert. Ze barsten van de emotie, stuk voor stuk. Elke vrouw weerspiegelt een momentopname uit haar leven. In elke figuur schuilt een gevoel, een beleving of wordt een fase verbeeld. "Ik druk mijn emoties uit in de klei. Kruipt figuurlijk naar binnen en luister. De rest komt dan vanzelf. Puur voelen, niet denken, want dat blokkeert de creativiteit. Klei leent zich daar bij uitstek voor. Het is een heel eerlijk materiaal dat

www.estherloffeld.com



Loffeld's lofzang op voluptueuze vormen

Esther Loffeld

luistert naar je handen. Maar het is ook heel kwetsbaar. Het bakproces luistert nauw. Een enkel achtergebleven druppeltje vocht in de oven kan een beeld al uiteen doen spatten. Voorzichtigheid is dus geboden, maar ook dat heeft weer zijn charme."

Aaibare dames Sinds twee jaar vervaardigt Esther haar dames ook in brons. "Maar wel alleen in opdracht," voegt de kunstenaar toe. "Brons is gewoonweg te kostbaar, dat gebruik ik echt alleen op aanvraag." Aanvragen krijgt Esther vanuit het hele land, maar ook van ver daarbuiten. Zo verkocht ze enkele jaren geleden een deel van haar beelden aan een Amerikaanse galeriehouder. Met haar expositie in het Maastrichtse l'Empereur in 2009 legde ze een belangrijke basis voor haar succes. Sindsdien organiseert Esther elk jaar een eigen expositie en is haar werk ook op andere plekken te bewonderen. "Mijn vrouwen zijn klaarblijkelijk erg aansprekend. Ze weten mensen te boeien en te raken. Opvallend is dat ze uitnodigen tot aanraken. Elke keer weer valt me op dat het publiek er niet vanaf kan blijven. Ze hebben een hoge aaibaarheidsfactor, dat vind ik een groot compliment. Waar andere kunstenaars het publiek vriendelijk doch dringend verzoeken het werk niet aan te raken, vind ik dat juist erg prettig. Al die handen laten letterlijk hun sporen na op het materiaal, dat maakt de beelden nog mooier."

Werk van achterwerk In de huiskamer van de smaakvol ingerichte boerderijwoning in het Limburgse Reijmerstok, waar Esther sinds twee jaar woont en werkt, is een significante plek ingeruimd voor haar nieuwste creatie. Een 'totempaal' van opeengestapelde billen blijkt vrolijk de woonkamer in. De kunstenaar heeft anderhalf jaar op de achterwerken gekneed, voordat het beeld volledig naar wens was. "Vooral de constructie had nogal wat voeten in de aarde," bekennt ze. "Ik had dit beeld al lang in mijn hoofd, maar er kwam nogal wat bij kijken om dit menshoge kunstwerk daadwerkelijk te kunnen realiseren. Ook hier staan de rondingen wederom centraal. Het is wat dat betreft eigenlijk een logisch vervolg op mijn dames en er zal ongetwijfeld ook nog wel een rondborstig tafereel volgen."

Vrouwen met vleugels Voordat het echter zover is, heeft Esther nog wel het een en ander op haar 'to do-lijst' staan. Vrouwen met vleugels, engelenvleugels welteverstaan. Ze fladderen onophoudelijk rond in haar hoofd. Hoe dat komt, weet ze niet. En hoe deze er precies uit gaan zien, is ook nog een vraag. Maar dat ze er gaan komen zodra ze haar handen weer in de klei steekt, staat onverbiddelijk vast. Vrouwen met vleugels vormen het volgende project. "Het ontstaat straks als vanzelf tussen mijn vingers," weet ze inmiddels uit ervaring. "Zo is het altijd gegaan, zo zal het nu weer gaan en zo zal het ook in de toekomst blijven gaan. Want kunst zit in je. Je hebt het of je hebt het niet. Als het erin zit en je doet er iets mee, houd je niet meer op. Je moet die creativiteit kwijt, die emotie een plek kunnen geven. Ik zou niet weten waar ik anders met die gevoelens naartoe zou moeten. Kunst is mijn manier om te communiceren, mezelf te uiten en mijn leven vorm te geven." En dat is maar goed ook, want wie kennis maakt met Esthers lovely ladies, wil deze dames niet meer missen.

www.estherloffeld.com

